



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 50/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť L. L., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní sp. zn. 17 C 1224/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. februára 2004 doručené podanie L. L. (ďalej len „sťažovateľ“), K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda nečinnosť Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní o určenie, že nie sú dané dôvody vydedenia, vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/02.

Na základe argumentov uvedených vo svojej sťažnosti sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd v jeho veci nálezom rozhodol takto:

„1) Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 porušil základné právo L. L., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2) Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 konal bez zbytočných prieťahov.

3) L. L. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 15 000.- Sk, (slovom pätnásťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4) Okresný súd Košice II je povinný uhradiť L. L. trovy právneho zastúpenia vo výške 9 324.- Sk, (slovom deväťtisícristodvadsaťštyri slovenských korún) na bankový účet advokáta JUDr. J. Č., K., vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s. K. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 131/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti zistil, že sťažovateľ podal žalobu okresnému súdu 27. decembra 2002, pričom súdny poplatok bol na základe výzvy uhradený 3. marca 2003. Dňa 5. marca 2003 bol rovnopis jeho návrhu zaslaný na vyjadrenie odporkyni a jej stanovisko bolo okresnému súdu doručené 27. marca 2003 a právnenému zástupcovi sťažovateľa 9. apríla 2003. Samotné dedičské konanie, pre pokračovanie ktorého je podstatný výsledok napadnutého súdneho konania, bolo prerušené 6. mája 2003 (sp. zn. 40 D 1058/02), pričom sťažovateľ podal svoju sťažnosť ústavnému súdu osobne 11. februára 2004.

Berúc ale do úvahy dĺžku konania pred okresným súdom, ako aj jeho doterajší postup ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na uvedené okolnosti postup súdu ešte nesignalizuje možnosť zbytočných prietáhov v konaní, dôvodnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2004